

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1ObdoV/4/2019
Identifikačné číslo spisu: 6014898863
Dátum vydania rozhodnutia: 25.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6014898863.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ Ing. F. G., nar. XX. G. XXXX., bytom v K. a 2/ Bc. I. A., nar. XX. Q. XXXX, bytom v K., obaja právne zastúpení AK GEREG & MESSINGEROVÁ, s. r. o., Horná Strieborná 4, Banská Bystrica, proti žalovaným: 1/ L. A., nar. XX. G. XXXX, bytom v F. 1 a 2/ JUDr. V. G., nar. XX. G. XXXX, bytom v B., obaja právne zastúpení advokátkou JUDr. Elenou Lalíkovou, Bratislava, Podbrezová 34, o zaplatenie 15 767,11 eur s príslušenstvom, vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 44Cb/1/2014, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Najvyššieho súdu v Bratislave z 27. júna 2018, č. k. 4Obo/12/2018-774, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcov 1/ a 2/ o d m i e t a .
II. Žalovaní 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 11. apríla 2018, č. k. 44Cb1/2014-746 priznal žalovanému 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcom 1/ a 2/ na základe zásady úspešnosti v spore v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len C. s. p.). Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 11. apríla 2018, č. k. 44Cb1/2014-746 priznal žalovanému 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcom 1/ a 2/ na základe zásady úspešnosti v spore v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len C. s. p.).

2 Rozhodol tak s odôvodnením, že žalovaní 1/ a 2/ boli vzhľadom na zamietnutie žaloby úspešní v plnom rozsahu, preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Ďalej uviedol, že nezistil existenciu okolností hodnej osobitného zreteľa na to, aby náhradu trov konania procesne úspešným žalovaným nepriznal. Žalovaným 1/ a 2/ vznikli počas konania náklady na obranu proti nedôvodnej žalobe, preto súd prvej inštancie vyhodnotil ich nárok na náhradu trov konania za oprávnený.

3 Na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu súdu prvej inštancie vec rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznesením z 27. júna 2018, č. k. 4Obo/12/2018-774 tak, že odvolenie odmietol.

4 Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 365 ods.1, § 363 a § 373 ods. 1 C. s. p.

Súčasne vyslovil názor, že súd prvej inštancie vzhľadom na princíp neúplnej apelácie a koncentrácie odvolacieho konania postupuje podľa osobitných pravidiel vo vzťahu k odvolacím dôvodom, ktoré sú v zmysle ust. § 363 C. s. p. obligatórnou náležitosťou každého odvolania. Odvolacie dôvody zákon taxatívne vymedzuje v ust. § 365 ods. 1 C. s. p. Na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie odvolateľa nikdy nevyzýva. Vychádzajúc z uvedeného konštatoval, že absencia relevantného odvolacieho dôvodu je neodstrániteľnou vadou odvolania, ktorá bráni odvolaciemu súdu po podaní odvolania meritórne rozhodnúť. Ďalej uviedol, že odvolanie žalobcov 1/ a 2/ neobsahuje žiadny odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 C. s. p., ako povinnej náležitosti odvolania. Zákonná úprava neumožňuje, aby bol odvolateľ vyzvaný na odstránenie vady odvolania v podobe doplnenia odvolacích dôvodov. Pre absenciu odvolacích dôvodov v odvolaní úpadcu, ako neodstrániteľnej vady odvolania, nemôže odvolací súd v odvolacom konaní pokračovať tak, že by o odvolaní meritórne rozhodol. Z uvedeného dôvodu odvolanie odmietol podľa § 386 písm. d/ C. s. p.

5 Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/ a 2/ dovolanie. Prípustnosť dovolania vyvodil z ust. § 420 písm. f/ a § 421 ods.1 písm. b/ C. s. p. V dovolaní poukázal na ust. § 257 C. s. p., ktorý podľa jeho názoru vytvára väčší priestor na voľnú úvahu súdu pre rozhodnutie ako vytváralo ust. § 150 ods.1 a 2 O. s. p. Ďalej uviedli, že už v odvolaní namietali, že nezapríčinili dlhoročný spor, ale že sa tak stalo tým, že po podaní žaloby ešte v roku 1992 niekoľkokrát po rozhodnutiach súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zrušil tieto rozhodnutia. Všetky rozhodnutia v dovolacom konaní vzhľadom na neustálený právny názor vo veci, sa orientovali na zisťovanie výšky podielu v podnikaní a od toho odvodzovali ďalší spôsob a priebeh konania. Tvrdí, že nebyť množstva meniacich sa právnych názorov, nebolo by došlo k toľkým právnym úkonom. Preto v odvolaní proti rozhodnutiu o trovách konania s odvolaním sa na obsah spisu vyslovili názor, že sú dané dôvody osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania. V nezohľadnení uvedených dôvodov osobitného zreteľa v rozhodnutí o náhrade trov konania vidia dovolatelia porušenie práva na spravodlivý proces a tým dovolací dôvod v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p. a keďže podľa ich názoru ide aj o skutočnosť, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola vyriešená, vidia prípustnosť dovolania aj v ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

6 Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k dovolaniu navrhli dovolanie ako neprípustné, neobsahujúce relevantné dôvody, odmietnuť a priznať im náhradu trov dovolacieho konania.

7 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (§ 427 ods. 1 C. s. p.), v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal, či sú dané procesné predpoklady pre to, aby uskutočnil meritórny dovolací prieskum napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie žalobcov je potrebné odmietnuť.

8 Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 opakovane vyjadril záver, aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne, a v záujme právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Otázky posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

9 Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

10 Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). Žalobcovia 1/a 2/ prípustnosť dovolania vyvodzujú z ust. § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces najmä tým, že súdy nižšej inštancie postupovali v rozpore s ust. 373 ods. 1 C. s. p.

11 Ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak

zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou SR. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C. s. p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k dovolateľom vymedzenému dôvodu zmätočnosti skutočne došlo.

12 Žalobcovia 1/ a 2/ podstatnú časť argumentácie, ktorou odôvodnili zásah do svojho práva na spravodlivý súdny proces, venovali tomu, že súdy nepostupovali podľa § 257 C. s. p. Ako dôvod osobitného zreteľa uviedli dĺžku súdneho konania, v ktorom sa právne posúdenie veci menilo. Tvrdia, že sa prakticky neustálil právny názor, podľa ktorého platného práva v čase podnikania ich právneho predchodcu so žalovanými, je potrebné posudzovať celú vec.

13 Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97 a II. ÚS 251/03).

14 Do práva na spravodlivý proces nepatrí ani právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva procesnej strany, ak si neosvojí ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, IV. ÚS 251/03, II. ÚS 3/97).

15 Dovolací súd uvádza, že za porušenie práva na spravodlivý proces sa považuje v zmysle rozhodovacej činnosti ústavného súdu situácia, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodní a nevysporiada sa so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými sporovými stranami, a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. V takom prípade všeobecný súd svojim postupom založí nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia a spravidla tak aj jeho protiústavnosť. Ak nie sú totiž zrejmé dôvody toho - ktorého rozhodnutia, svedčí to o ľubovôli v súdnom rozhodovaní, pričom zásada právneho štátu ľubovôľu v rozhodovaní orgánov verejnej moci zakazuje; len vecne správne rozhodnutie a zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie naplnia - ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“ - ústavné kritéria vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy. Podobne ako v skutkovej oblasti, aj v oblasti nedostatočne vyloženej a zdôvodnenej právnej argumentácie nastávajú obdobné následky vedúce k neúplnosti a hlavne k nepresvedčivosti rozhodnutia, čo je však v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež aj so zásadami spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

16 V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa a že ide o výnimočné okolnosti, pre ktoré by sa mal súd odchýliť od zásady zodpovednosti za zavinenie a nepriznal by žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania. Ak sa žalobcovia domáhali rozhodnúť o náhrade trov konania podľa § 257 C. s. p., relevantným dôvodom nie je dĺžka konania, pretože súdy v priebehu týchto rokov rozhodovali aj o riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkoch, ktoré podali žalobcovia. Skutočnosť, že žalobcovia mali na vec odlišný názor a odvolací súd nerozhodol aj o náhrade trov konania podľa ich predstáv, nie je porušením ich práva na spravodlivý proces.

17 Z dovolania ďalej vyplýva, že žalobcovia spochybňujú správnosť rozhodnutia o náhrade trov konania aj tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a právna otázka nebola vyriešená dovolacím súdom, a preto prípustnosť dovolania vyvodili aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

18 V zmysle ustanovenia § 421 ods. 2 C. s. p. dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. Citované ustanovenie vymedzuje neprípustnosť dovolania v prípade, ktorým súd rozhoduje o procesných otázkach, ako aj o nároku na náhradu trov konania, ako v danom prípade. Navyše dovolací súd poznamenáva, že žalobcovia v dovolaní ani neoznačili otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

19 So zreteľom na uvedené skutočnosti dovolací súd dovolanie žalobcov 1/ a 2/ podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

20 Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 C. s. p.).

21 Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.